

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ-ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Ἀπὸ τὰ σχολεῖα κρέματα ἡ ἐλπίς καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς καὶ ἐν γένει τοῦ κόσμου. Καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλουν πάση θυσίᾳ ὅλοι οἱ κοινωνικοὶ παράγοντες νὰ ἐνισχύσουν τοῦτο καὶ νὰ συνεργασθοῦν πρὸς ἀρτιωτέραν τοῦ σχολείου δρασίαν. Ἀλλὰ σχολεῖον ἀποξενωμένον ἀπὸ τὴν εὐεργετικὴν τῆς θρησκείας ἐπίδρασιν ἀδύνατον νὰ καρποφορήσῃ εὐεργετικῶς. Ὁ συνεκτικὸς κρίκος Σχολείου καὶ Ἐκκλησίας εἶναι βεβαίως ἡ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν. Καὶ ἐν τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ ὕλισμοῦ καὶ τῶν παραδοξοτήτων εἰς ὃν ζῶμεν ἠκούσθη, ὑπεστηρίχθη καὶ ἐν μέρει ἐφημερόσθη καὶ συστηματικὸς πόλεμος κατὰ τῶν ἐν τοῖς σχολείοις Θρησκευτικῶν. Καὶ οὕτω περιέκοψαν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰ θρησκευτικὰ ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον ἢ τὰ ἀφῆρσαν τελείως, ὡς εἰς τὰς Ἐμπορικὰς σχολὰς κλπ. ! Ὑπεστηρίξαν οἱ κύριοι οὗτοι ὅτι ἡ ἠθικὴ εἶναι δυνατὸν καὶ ἄνευ τῆς θρησκείας νὰ ριζοβολήσῃ καὶ καρποφορήσῃ. Ἀλλὰ μήπως διδάσκουν τὴν ἠθικὴν εἰς τὰς Ἐμπορικὰς Σχολὰς ὅπου κατ' αὐτοὺς ἡ θρησκεία εἶναι περιττὴ διὰ τοὺς ἐμπόρους ; Ἡ νομίζουσι ὅτι καὶ ἡ ἠθικὴ διὰ τοὺς Ἐμπόρους καὶ Ἐμποροῦπαλλήλους εἶναι ἄχρηστος ; Καὶ ἐν τούτοις οἱ σοφοὶ ἀπέδειξαν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ὡς θεμέλιον τῆς ἠθικῆς λίθον τὴν Θρησκείαν. Αἱ περὶ αὐτοθυσίας καὶ φιλαδελφείας ρητορείαι γίνονται παλινγα ἐνὸς τυφλοῦ καὶ ἀπεράντου ἐγωϊσμοῦ εἰς καρδίας ἀθρόους. Κατὰ τὰς πλέον εὐκλείεις ἐποχὰς τῶν παρρησιμῶν αἰώνων ἦτο συνδεδεμένη ἀρρήκτως ἡ Θρησκεία μετὰ τοῦ Σχολείου. Οἱ ἱερεῖς ἦσαν οἱ καλλιεργηταὶ καὶ σοφοὶ καὶ οἱ ἰδρυταὶ τῶν σχολείων. Τὰ γυμναστήρια καὶ αἱ στοαὶ ἐστολίζοντο μὲ ἀγάλματα θεῶν. Οἱ ἀγῶνες ἤρχιζον μὲ τὰς ἐπικλήσεις τῶν ἱερέων. Ὁ οἶκος ἔδιδε τὸ παράδειγμα τῆς θρησκευτικότητος διὰ τοῦ ἀκοιμήτου πυρὸς τῆς Ἑστίας. Μέσα εἰς τὰ ἀθάνατα ἔργα τῶν ἀρχαίων σοφῶν διαλάμπει ἡ εὐσέβεια. Ὁ Πυθαγόρας, ὁ Πλάτων κλπ. ὑπῆρξαν ὅσον σοφοὶ ὅσον καὶ θεολόγοι. Ἀλλ' ἵνα καρποφορήσῃ ἡ διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν δέον αὕτη νὰ γίνεταί ἀπὸ εὐσεβῆ καὶ μετὰ ζήλου. Καὶ τοῦτο θὰ κατορθωθῇ ἰδίως εἰς τὴν κατωτέραν ἐκπαιδευσιν καὶ διὰ τῶν χωρῶν ἃν ὁ ἱερεὺς εἶναι καὶ διδάσκαλος ταῦτοχρόνως, ἀλλ' ἀφοῦ προηγου-

μένως ἐπὶ μακρὸν δοκιμασθῆ ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως γνώσεων ἀλλὰ καὶ εὐσεβείας καὶ ἠθους. Μόνον οὕτω θὰ κατορθωθῇ καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ σχολεῖον τελεσφόρως νὰ καρποφορήσουν νὰ λυθῇ τὸ μέγα οικονομικὸν πρόβλημα τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἱερέων. Ὀλίγη θέλησις χρειάζεται καὶ.... I.

ΑΑΡΩΝ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Ἀαρών, ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀμράμ καὶ Ἰωχαβὲδ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Μωϋσέως καὶ τῆς Μαριάμ. (Ἐξοδος στ'. 20) ἐγεννήθη τῷ 2430 ἀπὸ κτίσεως Κόσμου, ἦτοι τῷ 1574 πρὸ Χριστοῦ ἦν δὲ πρεσβύτερος τοῦ Μωϋσέως 3 ἔτη (Ἐξοδος ζ'. 7). Ὁ οἶκος Ἀαρών ἀνήκει εἰς τὸν πολυπληθῆ καὶ ἰσχυρὸν κλάδον τῶν Κααθιτῶν. Σύζυγος αὐτοῦ ἦν ἡ Ἐλισάβετ, θυγάτηρ τοῦ Ἀμμινανδὰβ καὶ ἀδελφὴ τοῦ Ναασών. Ἐγέννησε δὲ ἐκ ταύτης τέσσαρας υἱούς, τὸν Ναδάβ, τὸν Ἀβισούδ, τὸν Ἐλεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ. (Ἐξοδος στ'. 23). Ὁ Ἀαρών ἦν ὁ μόνος διερχομῆς καὶ βοηθὸς τοῦ Μωϋσέως κατ' ὅλας τὰς μετὰ τοῦ Φαραὼ διαπραγματεύσεις πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου (Ἐξοδος δ'. 16) πρὸς δὲ καὶ τὸ ὄργανον τῶν πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐν Αἰγύπτῳ θαυμάτων. (Ἐξοδος ζ'. 19) ὅτε δ' ἐν Χωρηβ τῆς ἐρήμου ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Θεὸς πρὸς τοῦτο παρὰ τῷ Μωϋσῇ, ἦν ὄγδοικοντα καὶ τριῶν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν· ἐκτὸς δὲ τῶν ἐν Χωρηβ ἐκδουλεύσεων αὐτοῦ ὁ Ἀαρών καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ ὑπεστήριξε μετὰ τοῦ Ὁρ τὰς χεῖρας τοῦ Μωϋσέως πρὸς νίκην τοῦ Ἰσραὴλ, πολεμοῦντος τὸν Ἀμαλήκ. (Ἐξοδος ιζ'.) Ἀνέβη δὲ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Ὄρος Σινᾶ, ἵνα ἴδῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. (Ἐξοδος κδ'. 1, 2 καὶ 9—11). Ὁ Ἀαρών ἐκλήθη εἰς τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· ἐχρίσθη δὲ καὶ ὁ πρῶτος ἀρχιερεὺς, διάδοχοι δὲ αὐτοῦ ἦσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. (Ἐξοδος κθ'. 20) τοῦτο δὲ τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἐπεκυρώθη διὰ τῶν ἐξῆς τριῶν θαυμάτων ἦτοι πρῶτον μὲν τῆς καταστροφῆς τοῦ Κορὲ καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ, ἐπιβουλευσάντων τῷ Ἀαρών καὶ τιμωρηθέντων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ (Ἀριθμοὶ ιστ'. 31—42) δεύτερον δὲ διὰ τῆς τελευταίας τῆς πληγῆς (Ἀριθ. ιστ' 47), καὶ αὐτοῦ (Ἀριθμοὶ ιζ'. 8). Ὁ Ἀαρών ἦν ἄνθρωπος εὐσεβῆς καὶ πλήρης ἀταπαρνήσεως· διό

ὅτε ὁ Θεὸς κατέκαυσε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ Ναβὰδ καὶ Ἀβιζὺδ παρανομήσαντας, κατενόγη μὲν, ἀλλ' εἰώπησεν. Οὐχ ἦττον ἦν οὐχὶ τελείως ἀνεξαρτήτου χαρακτήρος ὡς Μωϋσῆς· διὰ δὲ τοῦτο καὶ εἰς βαρέα ἁμαρτήματα ὑπέπεσε· τὰ σπουδαιότερα δὲ τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ εἰσι τὰ ἐξῆς· πρῶτον κατεσκεύασε τὸν χρυσοῦν μόσχον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὁρους Σινᾶ, ἐνδοὺς εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ λαοῦ, ἀπαιτοῦντος ψηλαφητὸν Θεὸν πρὸς λατρείαν ("Ἐξοδος λβ'), δευτέρον συνηνώθη μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Μαριάμ εἰς τὸ λαλεῖν κατὰ τοῦ Μωϋσέως (Ἀριθ. ιβ') καὶ τελευταῖον παρήκουσε τοῦ Θεοῦ ἐν Κάδης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ (Ἀριθ. κ'. 8—12) διὸ καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐλέτρεψεν αὐτῷ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῆς Βλαγγελίας. Ἀπεβίωσε δὲ περὶ τὸ ἔτος 123 τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους Ὄρ καὶ περὶ τὸ τεσσαρακοστὸν, μετὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἔξοδον τῶν Ἰσραηλιτῶν (Ἀριθμ. λγ'. 39). Ἐν δὲ τῷ Δευτερονομίῳ ισ'. λέγεται ὅτι ἀπεβίωσε ἐν Μοσερά, ὅπερ ἦν τὸ πρὸς δυσμὰς σημεῖον, ὁπόθεν ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. Ἔτι δὲ καὶ σήμερον οἱ Ἀραβες λέγουσιν ὅτι εἰς τοῦτο τὸ μέρος ὑπάρχει ὁ τάφος τοῦ Ἀαρῶν καὶ σέβονται αὐτὸ θρησκευτικῶς. Ὁ Ἀαρῶν κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ χρισθεὶς, φέρων εἰς τὰ στήθη αὐτοῦ τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, κοινοποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Οὐρίμ καὶ Θουρίμ, εἰσερχόμενος εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξιλεώσεως οὐχὶ ἄνευ αἵματος, δεόμενος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ εὐλογῶν αὐτόν, καὶ πρὸ πάντων ἐν τῷ ἀρχιερατικῷ, ἦν σαφὴς τύπος τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως Ἰησοῦ Χριστοῦ. K.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΣ

Πρὸς κανονικωτέραν λειτουργίαν καὶ εὐχερестέραν ἐξάπλωσιν τοῦ περιοδικοῦ μας, ὠρίσαμεν δι' ἐντύπων ἐγκυκλίων κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους αὐτοῦ, οἵτινες θὰ ἔχουν τὴν καλωσύνην νὰ ἐγγράφουν νέους συνδρομητάς, νὰ εἰσπράττουν τὰς συνδρομάς, καὶ τοῖς ἀποστέλλομεν τὰς ἀναλόγους ἀποδείξεις, νὰ μᾶς πληροφοροῦν διὰ πᾶσαν τυχόν ταχυδρομικὴν ἢ υπηρεσιακὴν ἀτάξιν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου, καὶ ἐν γένει νὰ κἀνουν ὅ,τι θὰ ἐκἀμνομεν ἡμεῖς ἐὰν ἡμεῖθα εἰς τὸ μέρος των. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ ὑποβάλλῃ εἰς κόπους ἔτους ἀγαπητοὺς μας φίλους, ἀλλὰ λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐνέχει ἐξαιρετικὴν θρησκευτικὴν ἐξυπηρέτησιν, πεποίθημεν ὅτι θὰ θελήσουν νὰ ἐργασθοῦν πρὸς δόξαν Χριστοῦ ὑπὲρ ὃ ἀναμένομεν. Ἀλλὰ καὶ κάθε συνδρομητῆς μας εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ θεωρήσῃ ἑαυτὸν ὑπόχρεον νὰ γίνῃ Ἱεραπόστολος ἐν τῷ κύκλῳ του πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς ὑγειοῦς χριστιανικῆς διδασκαλίας.

**ΑΝΤΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ
Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ**

Κάποτε ἐν Ἀμερικανικὸν φορτηγὸν προσέκρουσαν ἐπὶ υφάλου καὶ ἤρχισε νὰ καταποντίζηται. Ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ναῦται εἰσῆλθον εἰς τὰς λέμβους καὶ ἐπὶ πολλὰ ἡμερόνυχτα ἀνεζήτουν τὴν ξηρὰν πρὸς σωτηρίαν. Ἐπὶ τέλους ἐφάνη μιὰ νήσος καὶ κατηυθύνθησαν πρὸς αὐτήν. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἔσπευσαν εἰς τὴν παραλλαν καὶ τοὺς ἀνέμενον. Φόδος καὶ τρόμος κατέλαβε τοὺς ναῦτας, διότι ἤτο ἐπόμενον νὰ τοὺς φάγουν ἢ θυσιάσουν εἰς τοὺς θεοὺς των, ἂν ἦσαν ἄγριοι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἐκεῖνης, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τοὺς ἄγριους. Τὶ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ γίνῃ; Νὰ πνιγῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἢ νὰ ἐξέλθουν εἰς τὴν νήσον, ὅπου ἴσως τοὺς ἀνέμενε τραγικώτερος θάνατος; Ἀλλ' ἐν ᾧ συνεσκέπτοντο περὶ τοῦ πρακτέου, τρέμοντες καὶ ἐν ἀπελπισίᾳ ἐκ τῆς ταλαιπωρίας κ.λ.π. αἴφνης δλέπουν ἕνα ἐκ τῶν κατοίκων τῆς νήσου σπεύδοντα πρὸς αὐτοὺς, κρτοῦνται ὑψηλὰ ἐν διδλλον καὶ φωνάζοντα: «Ἱεραπόστολε Ἱεραπόστολε!» Ὡ! πόσον χαρμόσυνος ὑπήρξεν εἰς τὰ ὅτι τῶν δυστυχῶν ναυαγῶν ἡ φωνὴ αὐτῆ! Ἀγελύθησαν εἰς δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Σωτήρα Θεόν, διότι ἀντελήφθησαν ὅτι ἐκεῖ πρὶν εἶχε προαποστείλει ὁ Θεὸς Ἱεραποστόλους καὶ ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἦσαν χριστιανοί, τὸ δὲ μικρὸν ἐκεῖνο βιβλίον ἦτο ἡ Γραφή δι' ἧς ἐσώθησαν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου καὶ οἱ ναυαγοὶ ἦδη.

Αἱ τῶρα φωνάζεσθε οἱ νεοχριστιανοὶ ἐκεῖνοι πῶς θὰ ἐπεριποιήθησαν τοὺς σωτήρας των Χριστιανούς! Ἰδοὺ ἡ δύναμις τοῦ Εὐαγγελίου! Ἀλλὰ σὺ ἀναγνώστη μου, ἔχεις τὴν Γραφὴν ἀχώριστον ἐγκάλιον; τὴν ἀγαπᾶς ὅπως πρέπει καὶ ἐφαρμόζεῖς; ὅ,τι λέγει; Ἐ-
χεις ἐξημερώσει δι' αὐτῆς τὴν καρδίαν σου, ὡς οἱ νησιῶται ἐκεῖνοι; Π.

Γ Ν Ω Μ Α Ι Σ Ο Φ Ω Ν

Οὐκ ἔστιν ἀρετὴ μείζων τῆς εὐσεβείας. Πλάτων
 Ὁ σεβόμενος τὸν Θεὸν λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα ἔργα πράττει.
 Εὐριπίδης.
 Ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἡ μικρὰ καὶ ἡ μεγάλη παράβασις ἔχει τὴν ἰδίαν ἰσχύν.
 Θέογνης.
 Τίς ἡ ἀφέλεια νὰ ἦναι τις εὐσεβὴς ἐν τῇ πίστει καὶ ἀσεβὴς διὰ τοῦ βίου;
 Χρυσόστομος.

Οἱ ΠΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΜΑΣ ἐφ' ὅσον νομίζουσι ὅτι ὠφελοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περιοδικοῦ μας, καὶ ἐφ' ὅσον νομίζουσι ὅτι πρέπει με κάθε μέσον νὰ ἀντιδρώσωμεν κατὰ τῆς σαπρίας τῶν πορνογραφημάτων ἔχουν ἱεράν υποχρέωσιν νὰ συνιστοῦν τὸ φύλλον καὶ εἰς ἄλλους διότι κυρίως ἡ ἐπικράτησις τῶν καλῶν ἀναγνωσμάτων θὰ ἐλαττώσῃ ἐπαισιθητῶς καὶ φυσιολογικῶς τὴν ρυπαρογραφίαν.